

F^o 23to Capta. Cum dicatur quod multi nostri Ciues habeant de bonis robatis in rebellione uel in tempore recuperationis ciuitatis nostre Candide et insule Crete; uadit pars quod cridetur publice in scalis Riuoalti et Sancti Marci quod si quis haberet de dictis bonis teneatur et debeat manifestare dicta bona intra quindecim dies ad officium officialium rationum sub pena quinquaginta pro centenario, que pena ueniat in nostrum commune. Et hoc intelligatur in illis qui sunt presentes in Venecijs. Illi uero qui essent extra Venecias habeant terminum manifestandi illa bona quindecim dies, postquam applicuerint Venecias, sub eadem pena, de qua pena non possit fieri gratia, nequa aliqua declaratio, nisi per sex consiliarios tria capita dē XL et tres partes consilij Rogatorum. Et si accusator fuerit inde habeat tercium pene et due partes deueniant in nostrum commune, reseruato semper officio aduocarie communis.—Non sinceri 3—de non 8—relique de parte. 13

3

F^o 30to Εἰς τὸν ἀρχιεπίσκοπον Κρήτης Σεβ. Φ. Κουερίνην ἐπιτρέπεται νὰ ἐπιβῇ ἔξωπλισμένου ἥ μὴ κατέργον μετὰ τῆς οἰκογενείας του καὶ ἐλαφρῶν ἀποσκευῶν προκειμένου νὰ μεταβῇ εἰς Βενετίαν. 1366, Ιανουαρίου 26.

4

F^o 33^r Παρέχεται ἡ ἄδεια εἰς τὸν Παντελέοντα Μπάρμπον πληρεξούσιον καὶ προνοητὴν ἐν Κρήτῃ, ὅπως λόγῳ τῆς ἀσθενείας του μεταβῇ δαπάναις αὐτοῦ ὁ ὑπὸ τῆς κυριαρχίας μισθοδοτούμενος σοφὸς ἀνὴρ μάγιστρος Ἰωάννης ἐκ Βενετίας ἵατρὸς καὶ ἐπιβῇ τῶν κατέργων, τὰ δποῖα πρόκειται νὰ μεταβῶσιν οἱ πρεσβευταὶ εἰς Ἀλεξάνδρειαν, σταθμεύοντες ἐν Κρήτῃ, μετὰ δύο ὑπηρετῶν καὶ ἐλαφρῶν ἀποσκευῶν. Μετὰ ταῦτα θὰ δύναται νὰ ἐπανέλθῃ, δι’ οὗ δήποτε δημοσίου πλοίου μεταβαίνοντος εἰς Βενετίαν. 1367, Φεβρουαρίου 14.

5

F^o 67^r Ἐπιτρέπεται εἰς τοὺς σοπρακόμιτας τῶν κατέργων Χάνδακος, Κορώνης καὶ Μεθώνης εὑρισκομένους ἐν τῇ Ἀδριατικῇ, ὅπως μετὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν κατέργων Ἀδριατικῆς εἰς Βενετίαν, χωρὶς νὰ ἀκολουθήσωσι τὰ πλοῖα των εἰς Χάνδακα δύνανται νὰ μεταβῶσιν εἰς Βενετίαν δι’ ἄλλων κατέργων. Ο δὲ καπετάνος Ἀδριατικῆς ἀς προνοήσῃ κατὰ βούλησιν διὰ τὴν ἐπάνοδον τῶν κατέργων εἰς Κρήτην. 1367, Φεβρουαρίου 14.

6

F^o 68^r Πρὸ τοῦ δουκὸς Κρήτης Πέτρου Μοτσενίγου καὶ τῶν συμβούλων παρουσιάσθη ἡ Θωμαζίνα Κορνάρου σύζυγος τοῦ ποτὲ Ἰωάννου Κορνάρου ἐκ Βενετίας κατοίκου Χάνδακος φέρουσα ἀπόφασίν τινα ἐκδοθεῖσαν ὑπὸ τῶν ἀνωτέρων δικαστῶν (judices propriae) Χάνδακος δι’ ἣς οἱ κληρονόμοι τοῦ Ἰωάννου Κορνάρου ποτὲ συζύγου της ἐκρίθησαν ὀφειλέται πρὸς τὴν Θωμαζίναν ὑπερπύρων 560 καὶ ζητοῦσα τὴν ἐκτέλεσιν αὐτῆς ἐπὶ χρηματικοῦ ποσοῦ προερχομένου ἐκ τοῦ μισθώματος δύο τιμαρίων (σερβενταριῶν) ἐν Σκοπέλᾳ, ἀνηκουσῶν εἰς τὸν ποτὲ Ἰωάννην Κορνάρον καὶ κειμένων ἐν τῇ νήσῳ Κρήτῃ. Τὰ τιμάρια ταῦτα ὁ Λουδοβίκος Καῦκος κάτοικος Χάνδακος κρατεῖ εἰς μίσθωσιν δυνάμει συμβολαίου μετὰ τοῦ Ἰωάννου Κορνάρου. 'Αλλ' ὁ δούξ καὶ οἱ σύμβουλοι Κρή-

